

Osztályozás		Tárgy		Hely		Idő		Személy		Helyszám	
		712.21		Margitsziget		"1970"		.			
Budapestre vonatkozó újságcikkek				Szerző: Nádasi Péter				(Hely)			
				Cím: Pest-Budától maig. A mi Margitszigetünk				(Idő)			
				Forrás: Kézírás és helyőrtatis				(Köt. v. füz.)			
				1970. V. 15.				(Oldal)			

Nádasi Péter

Pest-Budától maig

A MI MARGITSZIGETÜNK

Egy nagy kék nevetés az ég.
A fájdalmas hegyek távol opálos
Fehér és színes házakkal a város
Hűde napfényben: ez a
messzeség..."

Kemény Simon

Van-e pesti, budai ember, aki ne járná szívesen a Margitsziget fái közt kanyargó utakat. A romok, az öreg fák emlékeket ébresztenek, de ezek az emlékek néha homályosak, s ritkán rögzítődnek a történelem tényeihez. Régen Nyulak szigetének nevezték a Margitszigetet. Utóbb IV. Béla a sokgyerekes nagy, szinté a lehetetlennel hadakozó királyunk egyik lányának Margitnak a nevére keresztelték el. Már a tatárjárás előtt is volt itt kolostor, a premontrai szerzetesek ültek benne. Egyébként az övéké volt a híres zsámbéki kolostor is. IV. Béla Óbudán tartott palotát, így könnyen meglátogathatta a folyó közepén levő szigeten kedves, szelid lányát. Történelmi adatok szerint 1255-ben fejezték be a kolostor építését. A kolostort Margit idejében pápai engedéllyel a domonkosok rendjébe kebelezték be. Az uralkodó példájára az ország akkor élenjáró családjából sok lány ment Margitszigetre apácának. Számos alapítványt is nyert a kolostor, így az ország egyik leggazdagabb egyházi intézménye lett. Egy időben az esztergomi érsek is építkezett itt. Várkastélya volt a Margitsziget északi csúcsában. Az esztergomi érsek azonban nem sokat törődött ezzel az épülettel, amelyet inkább nyaralónak tekintett. Hamarosan meg is semmisült, rommá lett az épület. Volt itt várak a keresztieseknek is, de erről pontos adataink nincsenek. A szigetet lakó katolikus szerzetesek a mohácsi tragédiáig birtokolták a kolostorok mellé adott királyi javakat. A török elől a papok, apácák, elmenekültek, a hódoltság alatti Margitszigetről nem sokat tudunk. A török hódoltság után a Klarissza apácarend tartott jogot a szigetre. Velük azonban röviden végzett II. József. A XVIII. század végén, XIX. század elején József nádor szerezte meg a szigetet. Drágán, nagy pénzért adta el aztán később családja a fővárosnak. Az ügyeletet, az alkut, a közmunkatanács hajtotta végre. Ma, nem kis kell mondani, a miénk a budapestieké és az ország népé. Pihenni vágyó öregeké, és a szerelemhez nyugalmat kereső fiataloké a Duna legnagyobb szigete.